

Sense cometes

Afirmar que el nostre Diccionari acadèmic —el Diccionari de Pompeu Fabra— ha esdevingut antiquat i que convé de posar-lo al dia, i d'afegir al repertori de mots que recull una llarga sèrie de neologismes que avui són d'ús corrent, sempre sembla que sigui avinent i que vingui de gust, i fins i tot a cops pot semblar que justifica la desimboltura amb què s'acullen certes innovacions del llenguatge que no haurien pas de merèixer tal acolliment. No es pot pas negar la realitat d'aquesta conveniència, però resulta aleshores certament sorprenent que hi hagi tants publicistes que demostrin ignorar moltes de les formes de llenguatge que el Diccionari Fabra inclou ja des de la primera edició, aviat farà cinquanta anys, o que hi han estat incorporades en edicions successives o en llistes donades a conèixer públicament per la Secció Filològica de l'Institut, i optin per les formes corresponents d'altres llengües que, per aquest motiu, es veuen en la necessitat d'escriure entre cometes, sistema convencional amb què s'indiquen els mots estranys a la llengua. Simplement, no s'han pres la molèstia de comprovar si el Diccionari inclou ja aquells mots, convençuts anticipadament, potser a causa de la influència d'aquella afirmació tants cops repetida, que no els hi havien de trobar.

Ja ens hem referit més d'un cop a alguns d'aquests mots, usats indègudament amb grafia no catalanitzada i escrits entre cometes. En lectures recents de publicacions periòdiques observem encara els següents: «ticket», «stock», «bluff», «foulard», «crack», «bazar», «laudo» i «anorak». Però cal escriure tiquet, estoc, bluf, fulard, crac, basar, laude i anorac. Els tres primers són mots procedents de l'anglès i el quart del francès, però ja figuren admesos a la primera edició del Diccionari amb la grafia catalanitzada. Crac és un mot d'origen onomatopèic ben propi, encara que pugui haver adquirit per influència del terme anglès anàleg el sentit figurat de «fallida, bancarrota». Basar és un mot d'origen persa, ben normal en català, com ho és en d'altres llengües occidentals, i el mateix cal dir del llatíisme laude: no hi ha, doncs, cap raó perquè hom en prescindeixi i recorri a les formes anàlogues o corresponents del castellà, escrites entre cometes. I anorac ha estat recentment admes per la Secció Filològica i figura ja a l'apèndix de les darreres edicions del Diccionari. Tots ells, doncs, són mots que tenen caràcter normatiu i no es justifica el seu ús amb d'altres grafies ni escriptures, en cap cas, entre cometes: denota únicament esperit de rerepassage.